

Taula

11	INTRODUCCIÓ AL CAS
13	salve reina salve rata
17	I. LA VIOLÈNCIA I EL SIMULACRE
19	campanes
20	provetes de gemecs
21	vanitat
22	contaminació lumínica
23	el devot
24	representació
25	il·lusió
26	il·lusió 2.0
27	caient
29	escanyapobres
30	desplomar-se
31	condescendència
32	porcellana
33	la feina dels ídols
34	<i>take a picture of me</i>
35	ascensió
36	la història
37	II. APOLOGIA DE LA VIOLÈNCIA AFECTIVA
39	la plaga

40	<i>vintage kimono</i>
42	torre de vigilància
43	ofrena o sacrifici
44	autopista
45	siameses
46	visió
47	el rapte
48	paradís o autòpsia
49	esoterisme fanàtic I
51	esoterisme fanàtic II
52	esoterisme fanàtic III
53	cosmètica de l'enemic
54	tòxic <i>fitness</i>
56	èxit
57	les ocioses
59	la síndrome de l'impostor
60	<i>stalker</i>
61	còctel per a la posteritat
63	III. CONCLUSIONS O LES CENDRES
65	allà on ho havíem deixat
67	desdoblament
68	males notícies
69	focs artificials
70	sínia de l'amargor
71	proposta

- 72 rima per invocar la fi
73 restaurar
74 desposseïó que no vol dir deixar de ser
76 assajos
77 terrestres
78 reina de rates
- 79 Agraïments i una endreça abrupta

INTRODUCCIÓ AL CAS

“Rei de Rates s'utilitza per parlar d'un fenomen que passa quan moltes rates viuen juntes en un espai molt petit i això fa que hi hagi la possibilitat que les cues se'ls creuin i nuïn. Aquest fet es produeix sobretot quan el lloc, tot i ser petit, està molt brut de sang, excrements o fang ressec que s'impregna a les cues dels animals i facilita que s'enganxin les unes a les altres. El nombre de rates entrellaçades que poden viure i créixer juntes varia molt, però es creu que poden arribar fins a una trentena. També s'ha especulat dient que el Rei de Rates és una rata que aconsegueix ser una autoritat per a les altres rates. Per exemple, pot aconseguir que li portin menjar o ser defensada quan hi ha algun perill a prop. El fenomen també podria passar amb altres petits rosegadors, com ara ratolins de bosc o esquiroles. Geogràficament, el fenomen està particularment associat a Alemanya. Al folklore germànic trobar-se un Rei de Rates està relacionat amb diverses supersticions i, sovint, és considerat com un mal presagi, en concret, de l'adveniment de plagues.”

salve reina salve rata

mai més ojà ojà.

AGUSTÍ BARTRA

ens van parir aferrades per la boca i els llavis cantelluts eren ventosa.
teníem les mans suplicants i lliures podíem abastar-ho tot
amb els ditets

però si dèiem: oh jo
no ens servia perquè érem dues abocant les paraules. germana
torre i siamesa.

tot va passar molt ràpid com el ciment o el vent que transforma.
van venir les rates i se'ns menjaren la boca. rodolàrem pisos avall i
deixàrem de ser dues per ser cinc-centes o sis-centes en nom d'una
història obsessiva que es feia i es desfeia de segle en segle com fent
salts de perxa.

atleta atleta torna'm la boca!
atleta atleta torna'ns la boca!

quedàrem partides immòbils guaitant-nos i plorant pel llagrimal.

i sí que enyorem ser el càntic que tenia dos ventres
la mirada absoluta observant les ninetes negres.
i sí que enyorem dir no i mastegar la paraula sencera.
qui havia dit què?
com saber qui havia dit ara?

i sí que les nostres boques eren una de sola immensa:
una cova de plom que somiava el vel dels materials lleugers.

ens van parir aferrades per la boca i els llavis cantelluts eren ventosa.
teníem les mans suplicants i lliures podíem abastar-ho tot
amb els ditets
però si dèiem: oh jo
no ens servia perquè érem dues abocant les paraules. germana
torre i siamesa.

qui havia dit ara quan van venir les rates brutals?

no hi havia lleis que obliguessin a separar-nos però les van construir.
i ara els gira-sols oberts com boques de formigó ens recorden
aquell moment de dolor. la gola de les rates no té fondària.
les dents de les rates no tenen finitud.

ens van parir aferrades per la boca i els llavis cantelluts eren ventosa.
una perfecta filla mal fotuda. històric exemple que no som u.

eh! aquestes mosses no viuran gaire deien.
eh! aviat faran plantar més xiprers deien.

però que no era bona la simplicitat de viure poc
i adjunta a una germana?
ai la dolçor de les filles rares que va comportar el xoc...

qui havia dit ara quan van venir les rates brutals?
per què no vàrem arrencar a córrer quan ens van obligar a saludar?

salve reina salve rata.

ens van parir aferrades per la boca i els llavis cantelluts eren ventosa.
teníem les mans suplicants i lliures podíem abastar-ho tot
amb els ditets

però si dèiem: oh jo
no ens servia perquè érem dues abocant l'estret voltant
desmereixent irrompre en el fracàs
de les seves paraules esmolades
que ja eren nostres.

salve reina salve rata.

I

LA VIOLÈNCIA I EL SIMULACRE

Pagès editors

campanes

a la capital li han caigut
les dues dents de llet.
el plor
de la criatura enfadada
ressonarà tot un segle.

provetes de gemecs

els vestigis de la ferralla
no eren el paradís. i avui
els neons oliosos
són els únics capaços
de simular el naixement
d'alguna cosa nova. res a fer.
seguim espiant els guies
per si la seva carn mostra
la marca d'algun triomf.
quan anem a dormir
els gemecs que fem totes
podrien cabre en provetes petites
de vidre a punt de trencar-se.
som a la darrera volta de no voler
saber res de nosaltres. cada acció
conduex a entrar en bombolles ben iguals.
alienades voldríem tornar al ventre
i rebentar la bossa. no tornar a sortir.
aquesta hauria de ser l'única premissa.

Agraïments i una endreça abrupta

A l'Adrià perquè un dia em va explicar què era un *rei de rates*. A la Maria per ensenyar-me el disc *Ototoi!* de Labatzuca i descobrir Agustí Bartra d'una altra manera. A Vinyoli per introduir la llum i Rilke. Als poemes de Tirèsius que Kae Tempest escriu a *Hold Your Own*. Dolors Miquel, Núria Martínez-Vernis i Hilda Hilst: cruïlla de referents literaris i vitals. A la Laia per apropar-me a Sharon Olds i Susan Sontag, dins d'aquest llibre, indirectament, ressonen. A Misael Alerm i Guim Valls, poetes-amics que han invocat amb els seus versos, l'escriptura dels poemes "El devot" i "Allà on ho havíem deixat". Albert Balasch, Anna Dodas i Noguér, Mireia Calafell o Jean Baudrillard que són torxa sense citació, però torxa encesa, guspira. A Maria Callís Cabrera per escriure un dia: "com el centre del món del siamès egoista" i a Ida Vitale per unir història i rates: "la historia no se olvida y roe, roe". Als meus pares, Joan i Rosa, i a la meva germana, l'Ester, per ser-hi i seguir existint. A l'àngel de Walter Benjamin. A *Falling Man* de Don DeLillo. A Josep Grau i Jofre per ser repte, descoberta i fascinació. A *Els Temps Interromputs* de Ramon Ramon perquè és un llibre-guia. A l'Itziar per les lliçons improvisades d'arquitectura i reVolta. A l'Andrea pel Tarot i l'abraçada reconfortant. A la Meia per viure a la contra de la doctrina productiva. A la Judit i en Pau pel fervor amb què van rebre, per primer cop, aquests poemes. A la Colomer per ser l'inici original i inqüestionable d'aquesta

escriptura. A en Kiko per la paciència i revisió. A en Francesco i l'Héctor per ser sempre els primers. Als amics i amigues que són *la xarxa real*. A en Jordi, també, és clar.

Gràcies.

Ah! El text on s'explica què és un *rei de rates* és una traducció molt lliure de la Wikipedia amb alguns apunts escadussers i fabulats...

Aquesta obra ha estat guardonada amb el 36è Premi de Poesia Miquel Martí i Pol, organitzat per l'Ajuntament de Roda de Ter i la Fundació Miquel Martí i Pol. Els membres del jurat han estat: Lluïsa Julià, Antoni Pladevall, Anton Carrera i Jaume Coll Mariné.

Amb la col·laboració de:

© del text: Raquel Santanera Vila, 2020
© d'aquesta edició: Pagès Editors, SL, 2021
Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
www.pageseditors.cat
editorial@pageseditors.cat
Primera edició: juny de 2021
ISBN: 978-84-1303-276-4
DL: L 286-2021
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

◀ imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreueu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.